

MIJN JONGE LEVENSJAREN

Ik kan ze al maar niet vergeten,
de kinderjaren van weleer
'k Wil het jullie laten weten,
't komt bij me boven, keer op keer
Hoe 'k voor het venster zat te staren,
naar de schepen in de vaart
Die ik daar dan voorbij zag varen,
Soms nog getrokken door een paard

Ons huis had uitzicht op de weiden,
Het eierenzoeken was een sport
Het waren veelal mooie tijden,
De dagen waren soms tekort
Ik denk nog aan het slootjespringen,
met de polsstok aan de hand
en dat we kanovaren gingen,
op het overstroomde land

Bij ieder zo maar binnen lopen,
Ja, overal als kind aan huis
D' achterdeur was altijd open,
en werkende moeders altijd thuis
's Winters , de schaatsen aangebonden,
voor verre tochten op het ijs
We reden wat we konden,
soms voor het winnen van een prijs

De dorpsklok riep op vaste tijden,
om te schaften van het werk
om ons 's zondag's te bereiden,
voor het samenkomen in de kerk
Onze ouders zullen we nooit vergeten,
Daar op het kerkhof, staat hun steen
Vele geslachten, hoe z'ook mogen heten,
gingen eerder van ons heen

Onze ouders bleven over ons bewogen,
en over het verdere nageslacht
Aan hun bidden en hun zwoegen,
wordt nog steeds met dankbaarheid gedacht
Aan Westergeest zal 'k blijven denken!
Buren, vrienden en familiekring
Staan in mijn gedenken,
als een blijvende herinnering

Jasper Schotanus